

være. Som Følge deraf ere de Summer, der ere komne frem, blevne større, end man oprindeligt havde tænkt. Men det er jo ogsaa klart, at Skal man gennemføre noget Saadant med Fremtidens Krav for Die, Noget, som virkelig ogsaa kan fyldestgøre den, er man nødsaget til paa mange Punkter at tage andre Hensyn end dem, som blot indskrænke sig til det rent Nødvendige. Men uagtet det er Tilfældet, har jeg det Indtryk, at samtlige Kommissionens Medlemmer have været af den Ansættelse, at det vilde være i høj Grad ønskeligt og tilraadeligt, at de paagældende Bevillinger blive givne, idet Højskolen derved vilde blive sat i Stand til baade at kunne lede den Undervisning, som den nu giver, paa en Maade, der vil være til væsentlig Bøttelse for dens Elever, og tillige vil kunne yde den Undervisning for Videregaaende, som der utvivlsomt er Trang til, samt tillige lade Forsøgsvirksomheden faae den rolige, jævne Udvikling, som utvivlsomt ogsaa vil bringe praktiske Resultater for det praktiske Landbrug, dette Sidste taget her i den videste Forstand: Agerbrug, Husdyrbrug, Skovbrug o. s. v. Jeg for mit Vedkommende kan derfor ikke Andet end anbefale dette Lovforslag til Thingets Velvillie og til velvillig Overveieelse i det Udvalg, til hvilket jeg antager, at Sagen vil blive henvist. Det er jo en Selvfølge, at der fra Kommissionens Side er indsendt meget detaljerede Overslag og meget detaljerede Tegninger, hvoraf det vil kunne ses, hvorledes man efterhaanden har veiet de forskellige Maader, paa hvilke Udvidelserne kunde forudsættes at skulle ske, og hvorledes man lidt efter lidt er bleven ledet hen til det Forslag til en Ordning, som i store Træk er angivet i det Bilag, som følger med Lovforslaget. Jeg forudsætter, at den høitærede Indenrigsminister vil tillade, at det paagældende Udvalg, til hvilket Sagen vil blive henvist, og i hvilket man ganske anderledes vil være i Stand til at drøfte Sagen end ved en Iste Behandling her i Salen, maa faae alle de paagældende Tegninger og Overslag til sin Raadighed.

Berntsen: Som ærede Medlemmer ville have set af den Betænkning, der ledsager det her foreliggende Lovforslag, har jeg høvt den Vre at have høvt Sæde i det Udvalg, der har været nedsat for at forberede denne Sag. Det maa nemlig bero paa en Fortalelse af de to ærede foregaaende Talere, naar de stadig have kaldt det nævnte Udvalg en Kommission. Der har nemlig ikke været nedsat nogen Kommission. Det var

som bekendt en Aftale mellem den høitærede Indenrigsminister og Finansudvalget i Fjor, at det ved Landbohøjskolen værende Tilsynsraad skulde suppleres med Delegerede fra Landbosforeningerne og selv have Lov til at tilkalde nogle Mænd, for at disse Delegerede i Forening kunde drøfte denne Sag, for at det kunde komme til at staa klart for Folkethinget, hvorvidt det var rigtigt at gaa til den Udvidelse baade af Lærertæfter og af Lokaler, som af Ministeren var bragt i Forslag i Fjor. Ærede Medlemmer ville ogsaa have set, at jeg ikke i Et og Alt har været saa heldig at dele Flertallets Opfattelse af, hvad man burde gaa til i denne Sag. I det jeg iøvrigt kan henvisse til den Mindretals- Erklæring, som jeg har afgivet i Betænkningen, og som findes Sp. 34, skal jeg navnlig paa dette Tidspunkt af Dagen indskrænke mig til nogle kortere Bemærkninger for at motivere mit Standpunkt. Jeg opfatter som sagt Meningen med dette Udvalgs Medsættelse at være den, at det skulde søge at komme til Rundskab om, hvor vidt Landbohøjskolen i Undervisningens Løb derude i det Hele taget krævede, at man skulde gaa til Ansættelse af et saa stort Lærerpersonele og til de Udvidelser af Lokalerne, som vare bragte i Forslag i Fjor, og ved denne Opfattelse er jeg bleven staaende. Ærede Medlemmer ville se, at jeg er enig med Udvalgets Flertal i at anbefale Oprettelsen af 4 nye Læreroposter, og at jeg er enig med Udvalgets Flertal i, at Undervisningslokalerne paa Landbohøjskolen ere utilstrækkelige; men derimod har jeg ikke kunnet følge det ærede Udvalg i at optage den gamle Tanke om at forvandle den Igl. Veterinær- og Landbohøjskole til et Slags Universitet ved at ansætte de foreslaaede 11 Professorer og 11 Lektorer. Det er jo nemlig ikke en ny Tanke, som det ærede Udvalgs Flertal har fundet paa. Det er den Tanke, som laa til Grund for det Lovforslag, der i sin Tid, under 10de Decbr. 1855, blev indbragt her i Folkethinget af den daværende Indenrigsminister, og som førte til Lov af 8de Marts 1856. Men Grunden til, at Tanken om at danne et Universitet og ansætte Professorer ved Landbohøjskolen — den Gang foreslog man kun 7 — ikke fandt Gehør her i Thinget, var sikkert den energiske Modstand, der af Mænd som Grundtvig og Tscherning reiste derimod. Jeg vil heller ikke sige, at de to nævnte Mænd, der den Gang havde bethdelig Indflydelse her i Thinget og paa Partistillingen i det Hele baade til denne og andre Sager, egentlig sværmede for den Udvidelse af Landbohøjskolen, man den Gang tilstræbte. Det var